

בְּנֵהֶם תִּשָּׁב וְתִדְרָךְ

סֵפֶר
אֱלֹהֵי הַיָּם
אֵלֵי הַיָּם

דברות קודש שהיה לנו הזכות לשמוע
מראש הישיבה שליט"א
שבת קודש פרישת האזינו, שנת תשפ"ג לפרט קטן,
בשלוש סעודות. ודרשת התעוררות הושענא רבה שנת תשפ"ב

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה"ל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוך פאר אידישע שטוב
212.444.9169

בניית השבוע והגדר

דברות קודש שהיה לנו הזכות לשמוע

מראש הישיבה שליט"א

שבת קודש פרישת האזינו, שנת תשפ"ג לפרט קטן,

בשלוש סעודות. ודרשת התעוררות הושענא רבה שנת תשפ"ב

אותן השלשה ימים ולא היה מרגיש כלל החולאת הקשה שהיה לו, מגדל השמחה שהיה לו מן האתרוג.

וגם אחר סכות ספר הרבה מן האתרוג, ואמר רבינו: שאין אנו יודעים כלל גדל יקרת מעלת מצות אתרוג. והרי אנו רואין שישראל מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו, יותר מעל שאר מצוות ובודאי לא על חנם הוא. מסתמא מצוה זו הוא יקרה מאד מאד אשר אין לשער, רק שאין אנו יודעין גדל מעלתה. אפשר אם היו יודעין גדל מעלת מצוה זו, היו עושים מה שהיו עושים בשביל מצוה זו, כי ישראל עם קדוש הם חכמים וקשה להטעותם. ובודאי כשהם מפזרים ממון הרבה בשביל מצוה זו, לא לחנם הוא. ועוד האריך בספור זה והפליג מאד במעלת מצות אתרוג.

לא להתאנח על זה שהמצוות עולים כסף

ראש הישיבה שליט"א אמר: רבינו מלמד אותנו כאן את השמחה הגדולה שצריך לשמוח כשהולכים לקנות ד' מינים, עד כמה צריכים להיות בשמחה שאפשר לקיים כזאת מצווה חשובה ויקרה.

כשהולכים לקנות ד' מינים צריך לקחת איתנו את הילדים ולעסוק עסק מזה, לשמוח עם המצווה, לא להתאנח שזה עולה כסף.

בשביל מה צריך כסף? - כל מה שצריכים כסף צריך רק בשביל לעשות עם זה מצוות! כשאתה הולך לשכור רכב או כשאתה מתדלק וזה יותר מידי יקר, אז אתה יכול להתאנח: 'אוי, זה כל כך יקר, זה גוזל לי את כל הכסף!' אבל כשזה מגיע למצוות, ועוד יותר למצוה של ד'

שבת קודש פרשת האזינו, שנת תשפ"ג לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בווליאמסבורג יע"א.

בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן, סימן קכה.

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: אנחנו עומדים כעת בערב סוכות, יש כאלו שיש להם כבר אתרוג ויש כאלו שעדיין צריכים לקנות, בואו נראה מה שרבי נתן כותב אודות לשמחה הגדולה שהייתה לרבינו כשהביאו לו אתרוג

שיחות הר"ן, סימן קכה

אומר רבי נתן הקדוש: בחג הסכות תק"ע, אז אמר מענין האתרוג: שלפי בחינת הימים הנוראים ראוי שיהיה לנו אתרוג נאה, כמובא לעיל, ביום טוב סוכות שנת תק"ע, שנה לפני הסתלקות רבינו, אמר רבינו את השיחה הכתובה בשיחות הר"ן, סימן פ"ז, שכמה שיותר בוכים בימים הנוראים יש אתרוג יותר יפה.

ובאותה השנה לא היו מצויים אתרוגים, והיה העולם סבורים שלא יהיה להם אתרוגים כלל, ולא היה שום אתרוג במדינה עד ערב סכות שעשה השם יתברך נסים וסבב סבות בדרך נס שבאו אתרוגים לקצת עירות. והיו נותנים אז ממון הרבה בעד אתרוג, בקצת קהלות נתנו חמשים אדמים ויותר בעד אתרוג אחד.

וגם לקהלת ברסלב בא אתרוג מהדר מאד ליד רבנו זכר צדיק לברכה. והיה שמחה גדולה מאד לרבנו זכרונו לברכה, ואמר להביא לו כלי זמר מגדל השמחה, ורקדו מרוב שמחה על הנס שהשיגו ד' מינים. ושלשה ימים רצופים היה לו חיות גדול מן האתרוג. והיה בריא כל

מינים, צריך להיות רק בשמחה.

בפרט אם יש ילדים צריך לדעת שילדים מעורבים בהכל, ילדים קולטים כל שיחה שאבא ואמא מדברים ביניהם בשקט, ובלי לרצות זה חודר לתוכם, ילדים צריכים לשמוע את אבא ואמא ורקדים: "אה מגיע כבר יום טוב! א מחיה!" כשילדים שומעים איך שאבא נאנח לאמא: "אוי, מגיע חג, הולך להתחיל לעלות כסף", "שוב עולה כסף", "עולה כל כך יקר" - אז הילדים לא ירצו לשמוע מיהדות רחמנא ליצלן.

בבית לא מדברים מכסף. כשהאישה מבקשת כסף בשביל עוזרת אסור להתאנח, להתאנח תתאנח רק להשם יתברך, כשאף אחד לא רואה תככה להשם: "רבונו של עולם מה אני עושה כאן? אין לי כסף לשלם עבור הוצאות החג", אבל בבית צריכה להיות אווירה שמחה, רק שמחה.

אותו דבר זה עם סוכה. הרבה אנשים יש להם סוכה קטנה מאוד, אבל אם ההורים שמחים גם הילדים שמחים, וכשכל המשפחה שמחה לא מרגישים שהסוכה קטנה, קרה ומטפטפת, כששמחים הכל טוב.

רבונו של עולם, הטעימינו טעם סוכה

אפשר להכין הכל מראש, סוכה יפה, שלאק (סוכך), גוי סוכה, אבל על שמחה, שנהיה בשמחה, צריך לבקש מהשם, רק על ידי תפילה אפשר לעבור את החג בשמחה, תבקש מהשם: "רבונו של עולם אני רוצה להיות שמח בסוכות, אני רוצה להרגיש טעם בסוכה, תעזור לי שלא יפריע לי שום דבר בסוכה, אני רוצה להרגיש איך שאני יושב בצל שלך השם יתברך".

רבי נחמן מטולטשין זכרונו לברכה הקים את הסוכה עבור רבו - רבי נתן, כל הערב סוכות הוא עבד קשה מאוד על הסוכה, שהיא תהיה חזקה ויפה. ליל יו"ט בסעודה אמר רבי נחמן מטולטשין לרבי נתן שמרגישים טעם אחר בסוכה כשעמלו לבנות אותה, ענה לו רבי נתן: "את זה עוד לא ניסית, לבקש כל היום מהשם יתברך: 'רבונו של עולם הטעימינו טעם סוכה, תעזור לי שאני ארגיש טעם בסוכה', איזה טעם מרגישים אז".

אם מבקשים מהשם לפני יום טוב: "רבונו של עולם, הטעימינו טעם סוכה, תעזור לי שאני ארגיש טעם בסוכה, בארבעת המינים ובכל המצוות", מקבלים יום טוב אחר מקבלים חג סוכות אחר.

מה מקשר בין בעל לאישה?

היום בבוקר בסיפורי מעשיות דיברנו מהמתנה שרבינו נתן לנו, שאנחנו יכולים לדבר אל השם יתברך בשפה הפשוטה שלנו. עם כל מילה שמדברים אל השם נהיים דבוקים בו יתברך.

הסברנו את זה עם משל משלום בית, אי אפשר לראות על זוג אם יש להם שלום בית כי שלום בית תלוי בפה, כשאין שלום בית לא מדברים אחד עם השני, יכול להיות שרואים איך שהם מדברים אבל זה לא נקרא לדבר, מדברים רק מה שחייבים, כמו "איפה מונח המטאטא?" "איפה מונח היעה?" - כדי שזה יראה שהכל מתנהל טוב ויפה. ואנשים עוד מקנאים בשלום בית היפה שיש להם...

היה לי פעם אברך שהגיע להתלונן: "למה אני לא יכול לקבל כזה שלום בית כמו שיש לפלוני", אני מסתכל עליו בפליאה, אני שואל אותו: "מאיפה אתה יודע שיש להם שלום בית?" הוא עונה

ונשפוך את הלב להשם יתברך.

באמצע השיעור של סיפורי מעשיות שאלתי בחור: "מה אתה חושב, מה הולך משיח להחדיר בעולם? הוא ענה: "שנמליך את השם יתברך!" - לאנשים אין מושג בכלל מה משיח ילמד, רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן טו) משיח יחדיר בכל אחד ואחד ש'ידבר אל השם יתברך', כמו שהפסוק אומר (צפניה ג, ט): "אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד", כל אחד ידבר אל השם יתברך.

כעת כשהולכים לנענע את ארבעת הימנים ולשבת בסוכה זה זמן מתאים להידבק בהשם יתברך ולבקש ממנו יתברך: "רבונו של עולם אני רוצה להיות שמח".

השם יעזור שנציית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

לי: "מה הכוונה? אני רואה אותם לצאת ביחד", אני שואל אותו חזרה: "אולי הם יוצאים ביחד עכשיו כי הם הולכים למישהו להתייעץ איך להתגרש, מה לעשות עם הילדים ואיך לחלק את הכסף וכו', וכך באמת היה, הזוג הזה היה בדרך אלי להתייעץ איך להתגרש, והם באמת התגרשו לא עלינו.

מה מקשר בין אדם להשם יתברך?

המשל טוב לעצמו, כדי שנדע ש'שלום בית' תלוי בפה, אם מדברים יפה אחד לשני יש שלום. אבל הנמשל הוא לגבי יהודי עם השם יתברך, מה מקשר בין אדם להשם יתברך? הפה! אפילו אנשים כשרים וטובים אם הם לא מדברים אל השם, חסר להם את הקשר עם השם יתברך.

לכן אנחנו צריכים את רבינו שמחדיר בנו את זה, שאנחנו נפתח את הפה

דרשת התעוררות שאמר ראש הישיבה שליט"א, ביום הושענא רבה שנת תשפ"ב לפרט קטן

השנה וחתמו ביום כיפור, שם כתוב כל מה שהולך להיות בשנה הקרובה, הן 'בכלליות' מה הולך להיות בעולם עם כל מדינה וכל עיר, והן 'בפרטיות' מה הולך להיות עם כל משפחה ועם כל אדם.

אחרי הלל פתח ראש הישיבה שליט"א ואמר:

אחים יהודים יקרים! אנו עומדים כעת ביום מאוד גדול, יום מאוד קדוש, "הושענא רבה". היום מחלקים למעלה בשמים את הפתקים שרשמו בראש

הדקות האחרונות

יודע מה חתמו עבורי, אבל אני מבקש ממך, רבוננו של עולם, אם יש לי פתק לא טוב, תקרע את הפתק הזה ותכתוב לי פתק חדש טוב".

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו היה אומר בהושענא רבה, לכל אדם יש היום צ'אנס להגיע לבקש מהשם יתברך: "רבוננו של עולם אני לא יודע מה כתבו לי, אני לא

תפילה אמיתית

כל אחד מתנענע, ואני לא יודע מה אני מחפש פה... והאדם מתחזק ומוציא מילה להשם יתברך ביושב, הוא אומר: "רבוננו של עולם, אני לא יודע מה איתי, אני גם יהודי, אני גם הבן שלך, אני קשה כאבן, אני לא מרגיש כלום וכו'", אומר מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, יכול להיות כעת, דווקא כשהאדם כל כך דפוק, הוא מתפלל ומבקש מהשם יתברך ביושב, אז יוצא ממנו דיבור אמת.

אחים יהודים יקרים! אנחנו הולכים לצעוק כעת אל השם יתברך: "הוֹשַׁעֲנָא! - תעזור לנו רבוננו של עולם!" רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קיב): "וְהַמְשַׁפֵּיל הַמְבִיֵן יֵשׁ לוֹ לְהַתְפַּלֵּל כָּל יְמֵי שְׁיִזְכָּה פַּעַם אֶחָד כָּל יְמֵי חַיָּיו לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד שֶׁל אֱמֶת לְפָנָי ה' פְּרָאִי", אדם צריך כל החיים לבקש מהשם יתברך שהוא יזכה להתפלל לפחות תפילה אחת אמיתית בחייו, היה אומר תמיד מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, רבינו לא נותן סימן לדעת מתי זוכים לתפילה אמיתית, כי אף אחד לא יודע מתי התפילה האמיתית תצא מהאדם.

דווקא כעת כשאתה מרגיש לגמרי כבוי, אתה חושב: 'הלב שלי נעול, הלב שלי חתום, הלב שלי אטום, מה יש לי לדבר אל השם יתברך? מה יש לי לשפוך את הלב להשם יתברך? זה לא בשבילי...' כעת זה הדיבור אמת! תוציא מילה להשם יתברך בלי רגש, תגיד: "הושענא, תעזור לי אבא".

אדם חושב: 'מתי כבר אוציא מילה אמיתית אל השם יתברך, הלב שלי יהיה פתוח וארגיש מרומם?! כעת אני כל כך סגור וכל כך שבור, אני כל כך יבש, אני רואה איך שכל אחד מתפלל,

יותר משלוש מאות פעמים

דמעות... שדע, כעת כשאתה מרגיש כל כך רחוק, אתה לא מרגיש את השם יתברך - אז הדיבור שלך הוא דיבור אמת!

תוציא מילה אחת מהפה: "רבונו של עולם תעזור לי", "רבונו של עולם, תן לי פתקא טובה", "רבונו של עולם תמחל לי", "רבונו של עולם אני מתחנן אליך תעזור לי, אתה הרי אבא שלי, אבא אוהב את הילדים שלו, אבא לא זורק את הבנים שלו".

חכמינו הקדושים תיקנו להקיף את הבימה שבע פעמים, ואומרים את ההושענות לפי הסדר של העשרים ושתיים אותיות, ובכל אות אומרים פעמיים: "הוֹשַׁעֲנָא... הוֹשַׁעֲנָא", זה יוצא לפי החשבון יותר משלוש מאות פעמים שמתחננים מהשם יתברך: "הושענא, תעזור לי אבא!" אפילו אם האדם מרגיש בעצמו 'מה יש לי לבקש' "תעזור לי", "תעזור לי", אני בין כה סגור, אני לא באמת מתכוון לזה, אין לי לב, אין לי

התבודדות בשדה

שנוצר בטלית, זה ממש כמו שהולכים 'התבודדות בשדה', כי לא רואים כלום רק את הלולב והאתרוג, שהם כמו ענפים ופירות, יוצא שזה כמו שעומדים כעת בשדה ומבקשים מהשם יתברך.

אחים יהודים יקרים! בואו ננצל את הזמן הזה בזמן שאנחנו מקיפים את ספר התורה הקדוש, שכל אחד יתבודד מתחת לטלית שלו ויבקש מהשם שנה טובה. שמעתי מחסיד ברסלב, כשמכוסים בטלית ומחזיקים את הלולב בחריץ

אחרי זהקפה הראשונה המשך ראש הישיבה שליט"א:

הַטְּלָלִים הָרְעִים וְהַרְחוּת הָרְעוּת, ומכיון שעכשיו הוא 'גמר החתימה', היום הוא היום האחרון, לכן פותחים את כל הטבעות כדי שהד' מינים יתנענעו יותר טוב, שיוכלו להתפלל יותר טוב שיגיע שנה טובה בלי שום רע.

יהודים יקרים! מובא בפוסקים שבהושענא רבה מורידים את הטבעות מהלולב, יש על זה הרבה טעמים, אחד הטעמים מה שמביא הב"ח הקדוש (אורה חיים סימן תרסד), הוא שכל העניין שמנענעים את הד' מינים הוא כדי "לְעַצֵּר

אנחנו גם קשורים

רבינו הקדוש נתן לנו מתנה 'תפלה והתבודדות', זה כזה מתנה שאיפה שהאדם רק יהיה, ומה שהאדם רק יהיה, מה שרק יעבור עליו, יש לו את הפה שיכול לדבר להשם יתברך. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עח) אפילו שהאדם כל כך מטונף, הוא נפל לכאלו עבירות, רחמנא לצלן, שאף אחד כבר לא

על כל פנים רואים מזה, שביום הזה אפשר להתיר את הקשרים של הלולב, לצאת מכל הרע, אנחנו גם קשורים, היצר הרע קשר אותנו עם מידות רעות, עם תאוות רעות, עכשיו זה זמן שאנחנו מתירים את עצמינו, יוצאים מכל הבעיות, על ידי זה שבאים להשם יתברך ומבקשים ממנו.

של עולם תעזור לי", "רבונו של עולם אני רוצה לשוב אליך", "רבונו של עולם אני רוצה לחזור אליך".

יהודים יקרים! הושענא רבה זה כזה יום קדוש, עם מילה אחת, עם דיבור אחד שאומרים להשם אפשר לצאת מכל הרע, תגיד להשם: "רבונו של עולם תתיר אותי, התרתי כבר את הלולב עכשיו תתיר אותי, מהגלות שלי, היצר הרע כל כך קשר אותי, אני כל כך דבוק לרע שלי", כל אחד יודע מה שעליו לתקן, שעכשיו יבקש את זה מהשם.

רוצה לעמוד לידו, נשאר אבל דבר אחד שלא מסתלק ממנו, הדיבור - לדבר אל השם, כמו כשתינוק מתלכלך, ואף אחד לא רוצה לעמוד לידו, אבל האמא מגיע עם רחמנות ורוחצת ומנקה את התינוק, אומר רבינו הקדוש, הדיבור - זה האמא.

אדם שנפל, הוא טינף את עיניו, הוא טינף את פיו, הוא טינף את המח שלו, מכף רגל ועד ראש אין בו מתם, מהראש עד הרגל הוא לגמרי שבור וקטוע, דבר אחד יש לך עוד, הפה שלך, הפה שלך יתיר אותך מכל הרע. תבקש מהשם: "רבונו

הוֹשֶׁע נָא פְּנֵת יְקָרְת הוֹשֶׁעָנָא

של מתיקות, כל רגע זה מחיה, אבל היצר הרע לא יכול לסבול זאת, אז הוא עושה שהאדם יקבל חלישות הדעת מהאברך הזה ומהבחור ההוא, ומתחיל להפריע לו כל מיני דברים: 'האברך הזה גם מסתובב פה?' 'זה ברסלב?' 'למה צריך לדבר כך?' 'למה צריך לעשות כך?' הכל עם מטרה אחת: תעזוב כבר את רבינו! כל השמחה שלו הוא כשהאדם עוזב את רבינו, הוא סוגר את החומש, המשניות, ומפסיק להרגיש את השם בבית, לכן מבקשים את זה מהשם: "הוֹשֶׁע נָא פְּנֵת יְקָרְת הוֹשֶׁעָנָא; רבונו של עולם תעזור לי שכל החיים שלי אהיה דבוק ברבינו הקדוש, שאני אף פעם לא יסתלק מהפנה היקרה הזאת", "רבונו של עולם זכיתי להתקרב לרבינו הקדוש, אני כבר יודע מרבינו, אני רוצה כל השנה לחיות עם רבינו, שאני כל השנה יציית לרבינו, ושכל השנה אפתח את ספרי רבינו".

הולכים עכשיו להגיד: "הוֹשֶׁע נָא פְּנֵת יְקָרְת הוֹשֶׁעָנָא". מוהרא"ש זכותו יגן עלינו היה תמיד אומר 'פְּנֵת יְקָרְת' - מכוון על זה שמתאספים חבורה תלמידים של רבינו הקדוש, מבקשים מהשם שישאר פינה יפה, שישאר יקר וזך.

וגם מבקשים שהאדם עצמו לא ילך מהפינה היקרה הזאת, כי היצר הרע מאוד שונא את רבינו, לכן הוא עושה שהאדם יקבל חלישות הדעת זה בכה וזה בכה, הוא מכניס באדם קושיא, מתחיל להפריע לו דברים, מה הפשט של זה ומה הפשט של זה, הכל הוא עושה עם מטרה אחת שהאדם יעזוב את רבינו, הוא רוצה דבר אחד, תסגור את החומש שלך, אל תפתח יותר משניות, ושלא יהיה לך את ההשראת השכינה בבית, ושלא תרגיש יותר את השם.

כשזוכים להיות מקורב לצדיק, לחיות עם רבינו הקדוש, נהיים כל החיים מקשה אחת

הוֹשֶׁע נָא צִיּוֹן הַמְצִינָת הוֹשֶׁעָנָא

בציון של רבינו הקדוש, תעזור לי שגם שנה הבאה אזכה להיות בציון של רבינו הקדוש".

ומבקשים הלאה: "הוֹשֶׁע נָא צִיּוֹן הַמְצִינָת הוֹשֶׁעָנָא"; פה מבקשים מהשם: "רבונו של עולם זכיתי להיות ראש השנה

אחרי ההקפה השנייה המשיך ראש הישיבה שליט"א:

זה העיקר מה שצריך לבקש, כבר שואלים כל הצדיקים, מה זה נקרא שיהודי שבא לבית המדרש ומבקש מהשם: "אני צריך פרנסה", "אני צריך ילדים", "אני צריך שידוך", הוא כמו כלב שצועק? הוא הרי מבקש מהשם!

יהודים יקרים! כתוב בווהר הקדוש (תקוני זהר, תקון ו) שכל אלה שבאים לבית המדרש בימים הנוראים, ומבקשים על הצרכים האישיים, מבקשים על פרנסה, בריאות, ילדים, חיים וכו', הם נדמים ככלבים שצועקים: "הב", "הב", כי לא

אם כן פרנסני ככלב וכעורב

מחזיק לו שלש ימים, והוא יכול לחיות אחרי זה שלש ימים בלי אוכל. אז התחרט רבי והתחיל לתת אוכל לכל אחד, אפילו לעמי הארץ.

אומר מוהרא"ש, הזוהר הזה מלמד זכות על בני ישראל, אדם בא לבית המדרש בימים הנוראים ומבקש מהשם: "אָבִינוּ מְלִכְנוּ פְתָּחֵנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְפָּה", רבונו של עולם תן לי פרנסה, באים המקטרגים ואומרים: מי אתה? לא למדת חומש, לא למדת משניות, לא למדת גמרא... אומר הזוהר: "צוֹחֵץ פְּקֻלָּיִן הֵב הֵב", צועקים להשם: "אתה הרי מרחם על כלב, תרחם גם על בני ישראל, בלי הבדל איך שהם נראים". רואים מזה שצריך לבקש על כל דבר ולא לפחד לבקש על פרנסה, על ילדים, על שידוכים וכו', אלא לנצל את הזמן לבקש על עצמינו ועל יהודים אחרים, שאף אחד לא יסבול.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מסביר את זה (עיין אשר בנחל חלק עח, מכתב יז אלף, יח) לפי מה שהגמרא מספרת (בבא בתרא ה. ב) בזמן של רבי היה רעב, ורבי פתח את האוצרות שלו והכריז: "מי שלמד חומש, משניות, גמרא, שולחן ערוך, עין יעקב - יכול לבוא לקחת אוכל, אבל לעמי הארץ אני לא נותן", אנשים הגיעו והוא נתן להם. מספרת הגמרא, תלמידו רבי יונתן בן עמרם התחפש והגיע לבקש: "רבי, פרנסני", שואל אותו רבי: "למדת חומש?" הוא עונה, "לא!". "למדת משניות?" אז הוא עונה עוד פעם, "לא!". אומר לו רבי: "למה שאני יתן לך אוכל? אני לא נותן לך כלום!" אמר לו רבי יונתן: "אם כן פרנסני ככלב וכעורב", תתן לי אוכל כמו שהשם נותן אוכל לכלב, רש"י מסביר, שהשם יתברך ברא את העולם עם רחמנות, מכיון שאף אחד לא זן את הכלב, עשה השם יתברך שכשכלב אוכל אז זה

אם הכלב יכור, גם אני יכור

והתחיל להסתובב כך בעיר, והם מסכנים נסחבו על הרצפה, כשהצדיק ראה את זה הוא קפץ על העגלה, והתחיל לדבר יפה אל הפריץ שישחרר את היהודי עם משפחתו, מכיון שהוא חיפש לעורר את רחמנותו של הפריץ אז הוא ניגש לאחד מהשרצים (ראש הישיבה שליט"א אמר: לגוי אין ילדים, לגוי יש שרצים..). של הפריץ, והתחיל לחבקו מתוך

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו מספר, ידוש שהצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זכותו יגן עלינו היה עוסק במצווה של 'פדיון שבויים', פעם אחת היה יהודי ששכר בית מרוח מפריץ ועבר תקופה שהיהודי לא שילם לפריץ את השכירות של הבית מרוח, לקח הפריץ את היהודי עם כל משפחתו וקשר אותם לעגלה

שאומר שבני ישראל כשהולכים לבקש מהשם בימים הנוראים על צרכיהם האישיים הם נדמים כמו כלבים שצועקים: "הב, הב"; כי האדם חושב 'אני כל כך רחוק מהשם, אני כל כך נפלתי, חטאתי כל כך הרבה, איך אני יכול לבוא לבית מדרש להתפלל? איך אני יכול לדבר להשם?' כמו שצדיקים פירשו את הפסוק (תהלים י, יג) "כִּי הִלַּל רָשָׁע עַל תַּאֲוֹת נַפְשׁוֹ",

היצר הרע עושה את הרשע לעניו כמו הלל, כדי שיישבר ולא יוכל לעשות מצוות ומעשים טובים.

אומר לנו הזוהר: תתחזק, אתה לא יותר גרוע מהכלב, אם הכלב יכול להגיד 'לכו נרננה', גם אתה יכול! תבוא לבית כנסת להתפלל שחרית, תבוא לבית כנסת להתפלל מנחה, תבוא לבית כנסת להתפלל מעריב, איי יש לי הרי פה מלוכלך, עשיתי עבירות, אף על פי כן, "צוֹחֵזֵין פְּכָלְבִין הֵב הֵב" - אני צועק להשם כמו הכלב, אם הכלב יכול לצעוק להשם, גם אני יכול.

אנחנו הולכים כעת להגיד את ההושענות הקדושים הבאים שמביא את קדושת עם ישראל, בואו ולא נישבר משום דבר, לא משנה מי אני, לא משנה מה אני, אני מאמין שהשם שומע אותי, אני הולך לבקש ממנו עוד פעם ועוד פעם..

אהבה ולנשקו, ואמר לפריץ: "המשפחה הזאת הם הילדים והנכדים שלי, אני מבקש ממך תעזוב אותם", הפריץ מאוד התחמם מהדיבורים של הצדיק ומהאהבה שלו, והוא הסכים לשחרר את כל המשפחה, הוא ציוה שיתירו אותם ושישחררו אותם לחופשי.

זה קרה ביום שישי אחרי הצהריים, בליל שבת כשהצדיק היה צריך לגשת לעמוד לקבלת שבת, הוא נשאר לעמוד ולא התחיל 'לכו נרננה', הצירבור עמד והמתין בלי לדעת מה קורה, למה הרבי לא מתחיל להתפלל, אחרי זמן ארוך ניגש הרבי לעמוד והתחיל עם התלהבות נוראה 'לכו נרננה'. אחרי התפילה ניגש אחד מן התלמידים לרבי ושאל: "רבי, מה קרה פה?" סיפר לו הרבי את כל הסיפור איך שהוא הציל את היהודי מהפריץ, והוסיף: "היות שנישקתי עם הפה שלי גוי טמא היה לי חלישות הדעת גדולה, איך אני יכול עכשיו עם הפה הזה שנישק גוי טמא, להתפלל להשם יתברך? עד שנזכרתי שבפרק שירה כתוב (פרק שישי) "כְּלָבִים אוֹמְרִים, בֹּאוּ וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנָי ה' עֲשֵׂנוּ", התחזקתי 'אם הכלבים יכולים להגיד את הפרק הזה (תהלים צה) להלל להשם יתברך, אז גם אני יכול להגיד זאת, והתחלתי להתפלל".

אותו דבר אפשר להגיד פשט בזוהר

אחרי דוקפה השלישית המשיך ראש הישיבה שליט"א:

הספורות לפני שאנחנו נכנסים לטרדות, נבקש עבורינו, עבור כל המשפחה, ועבור כל היהודים.

יהודים יקרים! אנחנו עומדים בכזה יום קדוש, נותרו עוד דקות ספורות שאנחנו כאן בבית הכנסת, עוד מעט הולכים הביתה להתכונן ליום טוב, בואו נצל את הדקות

המצוה של 'תפילה'

הזכרנו קודם מה שהזוהר הקדוש אומר, שכל אלו שמגיעים לבית הכנסת לבקש

בהושענות הבאות הולכים לבקש מהשם יתברך שישפיע לנו פרנסה ושפע, כבר

צומחת תבואה אין מה לאכול, הגיעו לצדיק הקדוש ושאלו על איזו צרה לגזור תענית, כי יש הלכה שלא עושים תענית על שני צרות ביחד, מתאספים לעשות תשובה רק על הצרה היותר חמורה. הציבור סבר שיבקשו מהשם שתגמר המגיפה, כי לכאורה זה יותר חשוב מפרנסה, אמר רבי שמואל בר נחמני: לא, שיגזרו תענית בכדי שיגיע גשם, כי "דְּכִי יְהִיב רַחֲמָנָא שׁוֹבְעָא לְחַיֵּי הוּא דְּיָהִיב", אם השם נותן פרנסה זה לאנשים חיים, יוצא מזה שפרנסה וחיים אלו לא שני דברים שונים, רק אם מבקשים על פרנסה הכוונה גם שהמגיפה תסתיים.

מפרשים עם זה הצדיקים, כשאדם מתכוון רק לבקש על גשמיות זה כמו כלב שנובח: "הב, הב", אבל כשיהודי מבקש על צרכיו, מדוע הוא צריך פרנסה? מדוע הוא צריך ילדים? מדוע הוא צריך בית? את כל הדברים האלו הוא צריך בשביל לעבוד את השם יתברך, אצל יהודי 'גשמיות' ו'רוחניות' הם לא שני דברים שונים, רק דבר אחד, כשהוא מבקש על הדברים הגשמיים שלו הוא מתכוון גם ל'רוחניות'.

מדוע אני צריך פרנסה?

לְמַעַן אֶלְקִינוּ, כל הגשמיות זה רק עבור כבוד שמים! אם לא הייתי יהודי הייתי עוזב את כל המשפחה שלי ובורח למקום רחוק ולא היה עולה לי כלום החיים, בואו נתעטף עמוק בתוך הטלית ונבקש בשקט: "רבנו של עולם תן לי פרנסה", "רבנו של עולם תן לכל היהודים פרנסה".

עבור צרכיהם האישיים, על פרנסה, בריאות, ילדים, הם כמו כלבים שנובחים: "הב, הב", כבר הסברנו מקודם, שכל הספרים שואלים, איך שייך לומר על יהודי שמגיע לבית הכנסת לבקש מהשם יתברך הוא כמו כלב, הרי זאת מצות עשה מהתורה לבקש מהשם יתברך כל מה שחסר לאדם, זאת הרי המצוה של 'תפילה', תפילה הכוונה שאם חסר לי ילדים אז אני צריך לבקש מהשם ילדים, אם חסר לי כסף אז אני צריך לבקש מהשם כסף, אז איך שייך לומר שאדם כזה דומה לכלב?!

כתוב מצדיקים הסבר יפה, על פי הסיפור שחכמינו הקדושים מספרים (תענית פ:) בזמן של רבי שמואל בר נחמני פרצה מגיפה, הרבה אנשים מתו, הרמב"ם הקדוש (ריש הלכות תענית) כותב: כשיש צרה אסור לומר שזה דרך הטבע, זה קורה במקרה, אלא חכמינו הקדושים תיקנו שצריך לצום, מגיעים לבית הכנסת, צועקים להשם יתברך ועושים תשובה, בזמן של רבי שמואל בר נחמני היו שני צרות, היתה מגיפה, וגם לא ירד גשם, זאת צרה צרורה, כי אם לא יורד גשם אין תבואה, ואם לא

מדוע אני צריך ילדים?

מצווה לגדל ילדים.

רבנו של עולם מדוע אני צריך ילדים? רק בשבילך, כי השם יתברך אומר שזה

מדוע אני מבקש על 'שידוך'?

והבחורות שכולם ימצאו את זיווגם.

אם אנחנו כאן בהיכל הקודש צריך לזכור לא לסטות ממוהרא"ש, אי אפשר לסטות מדרך רבינו, רבינו אמר שצריך להתחתן, אנשים שואלים: "מדוע אתה צריך לעשות דברים חדשים? מה חסר לחתן בגיל צעיר? מדוע אתה מחפש שיהיה לאנשים מה לדבר?!" אתה יודע אבל שרבינו גירש ממנו בחורים? כשבחור הגיע לרבינו גירש אותו רבינו ואמר לו: "תחזור עם טלית", רבינו רצה שנהיה קדושים, וקדושים אפשר להיות רק אם נשואים, קדושים אפשר להיות אם יש בעל ואישה, כך אומר הקדוש ברוך הוא. בואו נבקש בהושענא רבה שנוכל לחתן את ילדינו בגיל צעיר.

רבנו של עולם מדוע אני מבקש על 'שידוך'? מדוע אני רוצה להתחתן? רק כי אני יהודי, גוי לא מתחתן, כשגוי מתבגר והוא מתחתן הוא גם לא יודע מדוע הוא מתחתן... כל עניין החתונה זה רק משהו של יהודים, כי השם ציווה להתחתן, השם ציווה להיות כשרים, מדוע צריכים ילדי שידוכים, כדי שהם יתחתנו בגיל שלושים או ארבעים?, לא, כי אני רוצה ילדים טהורים, אני רוצה לזכות לילדים קדושים, אני רוצה שהם יהיו שמורים.

כל אבא ואמא צריכים לבקש מהשם יתברך שהם יזכו לחתן את ילדיהם בגיל צעיר בקדושה ובטהרה, שהם לא ידעו מעבירות כלל, גם צריך להתפלל עבור כל הבחורים

מדוע אני צריך בית, רכב?

שהזוהר הקדוש אומר שזה כמו נביחות של כלב, כי בדברים הגשמיים מונח גם רוחניות.

בואו ננצל את הדקות הספורות שיש לנו עוד כאן, עוד מעט צריך לרוץ להכין את היום טוב, בואו נבקש מהשם יתברך שיהיה שפע, מי יכל להאמין מה שקרה השנה, העולם קיבל טלטול, כעת אין רכבים, מי יודע מה יהיה מחר, לא יהיה בשר ודגים... אם מבקשים מהשם יתברך יגיע שנה טובה.

רבנו של עולם מדוע אני צריך בית?, מדוע אני צריך רכב?, הכל אני צריך רק בשבילך, בשבילי אישית אני לא צריך כלום, כי אצל יהודי אין דבר כזה רק עבור גשמיות, כל מה שהוא צריך זה רק להשם יתברך, את הרכב אני צריך כי אני יהודי, אני צריך להסיע את אשתי, אני צריך להסיע את ילדי, אני צריך ללכת לבית הכנסת, אני צריך ללכת לבקר את הוריי, הכל זה להשם יתברך לבדו.

לכן כל הדברים האלו הם לא כמו

אחרי ההקפה השישית המשיך ראש הישיבה שליט"א:

להכין את היום טוב, אבל תקשיבו עוד למילים הספורות האחרונות הללו, אלו דברים שמאוד חשובים לחיים.

יהודים יקרים! אנחנו עומדים כעת ממש בסוף ההושענות, הולכים עוד פעם אחת להקיף את הבימה, אני מאוד מבקש ממכם, כבר מאוחר צריך ללכת הביתה

בזכות הצדיקים הקדושים שלנו

בעוצמה עם שרו של עשיו, מבקשים כאן מהשם שיעזור לנו בזכות הצדיקים הקדושים שלנו.

אחים, יהודים יקרים! אשרי האדם שדבוק לצדיק, אשרי האדם שיש לו אמונת חכמים, אשרי האדם שכל הבית שלו, הוא ואשתו וילדיו גדלים על צדיקים, דבוקים לצדיק, מדברים מהצדיק, חיים עם הצדיק.

הולכים כעת לומר מילים נוראים בהושענות, הולכים לבקש מהשם יתברך: "לְמַעַן אֵיתָן הַנֶּזְרֶק בְּלֵב אִישׁ", תעזור לי בזכות הצדיק האיתן אברהם אבינו, שזרק את עצמו לכבשן האש, ולא השתחוה לנמרוד, "לְמַעַן בֶּן הַנְּעֻקָּד עַל עֲצִים וְאִשׁ", תעזור לי בזכות יצחק אבינו, שנתן את עצמו להיעקד על המזבח למען השם יתברך, "לְמַעַן גְּבוֹר הַנְּאָבֵק עִם שׂוֹר אִישׁ", תעזור לי בזכות יעקב אבינו, שנלחם

כל הבית שלו מלא ברבינו

נמוך) שיושב על ענק, אני יושב על רבינו הקדוש".

אם דבוקים לצדיק, מסתכלים בספרי רבינו לראות מה רבינו אומר על כל דבר, שאתנהג כך או אחרת, שאחנך את ילדי כך או אחרת, בכל דבר חושבים 'מה אומר הצדיק?' ואם לא יודעים, הולכים לשאול, אני הולך לשאול איך לנהל את הבית שלי, איך להתנהג בחיי בכל דבר - כך זוכים להיות חזקים מול כל הנסיונות.

אנו חיים היום בגלות מאוד מרה, אנחנו "פְּבוּשָׁה בַּגּוֹלָה" כבושים היטב בגלות, לכל אחד יש היום רמקול, כל אחד יכול היום להגיד דעות, ואנחנו לא תופסים את עצמינו, מקשיבים לפלוני ומקשיבים לאלמוני, עד שלא יודעים מה זה חשיבה על פי תורה, חשיבה יהודית, חשיבה קדושה, ומה זה חשיבה גויית, מחזיקים טלפון, מחזיקים מחשב ואפילו אם רוצים להיות טוב, לא רוצים להיגרר, נסחפים אחרי הגויים, לכן צריכים להיות דבוקים בצדיקים.

בכל הדורות ראו, כל אלו שהיו דבוקים בצדיקים החזיקו מעמד, כל אלו שהיה

כשרבי נתן הקדוש זכרונו לברכה היה בדרכו לרבינו פעם ראשונה, הוא התאספן באמצע הדרך אצל חסיד ברסלב, אמר רבי נתן אמרה נפלאה: "ראיתי אצל היהודי הזה משהו נפלא, כל הבית שלו מלא ברבינו, לא רק האדם עצמו הולך לפעמים לרבינו כשצריך עצה או חיווק, רק כל הבית בנוי על אמונת חכמים, כל הבית חי עם רבינו".

יהודים יקרים! צריך לדעת, אנחנו לבד לא יכולים כלום, בלתי אפשרי שאדם יוכל להחזיק מעמד עם כזה יצר הרע, עם כזאת גלות, רק אם יש לו צדיק, בלי צדיק אדם לא יכול כלום, בלי צדיק אדם עף ברוח, נגררים אחרי הרחוב, נגררים אחרי הגוי, ונסחפים בגלות.

ניתי ספר ונחזה; תביאו לי משפחה שיש להם ילדים ונכדים כשרים בלי צדיק, תנסו להפריך אותי, תנסו לחפש אם אתם מוצאים כזאת משפחה, אין כזה דבר, בלי צדיק אין כלום, אנחנו חיים רק בזכות הצדיקים, רבי נתן הקדוש זכרונו לברכה היה כל כך גדול, עם כל זאת הוא אמר: "מה אני בכלל? אני כמו ננס (אדם מאוד

להם צדיקים, כל אלו שהלכו לצדיקים, ולמדו את הספרים של הצדיק השאירו שמם ובקדושה.

אני לא מבין הכל

לְהַבִּין וְלִתְפֹּס דְּבוּרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, בלתי אפשרי לאדם שתהיה לו השגה בצדיק אם הוא פעם אחת חטא בחטא של פגם הברית רחמנא ליצלן, בואו לא נעבוד על עצמינו, בואו לא נשתטה, עם המח שלנו אנחנו לא יכולים להבין כלום, רק אם יש אמונה בצדיק וסומכים עליו.

בואו נבקש מהשם יתברך שלא נצחק מצדיקים, שלא נלגלג על צדיקים, שלא נקשיב לליצנות על צדיקים, שנפנים ש"אני לא מבין הכל", רבינו הקדוש אמר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לו): "דְּזָה הוּא כָּלֵל גְּדוּל, שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וְלִתְפֹּס בְּדְבוּרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, אִם לֹא שֶׁתִּקַּן תְּחִלָּה אוֹת פְּרִית קֹדֶשׁ פְּרָאֵי, וְאִזִּי יִכּוֹל

לבכות להשם

"וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנִפְרָצוּתֵינוּ כְּנֶסֶם מִיִּרְכַּתֵּי אֶרֶץ".

השם יעזור שנפעל כעת בזמן ה'הושענות' שנה טובה ומבורכת, פתקא טבא, וכל הבחורים יזכו כבר לא רק למצוא את זיווגם, אלא גם להתחתן ולהקים בית יפה, וכל אחד יזכה שיהיו לו ילדים, כל מה שאדם צריך וכל מה שאדם מתייגע עליו, אפשר לבקש על זה כעת.

בואו נבכה קצת להשם יתברך, בואו נשפוך כמה דמעות להשם, כתוב בספרים הקדושים, כל דמעה שיוצאת מיהודי מגרשת את כל הטיפות שהוציאו לבטלה רחמנא ליצלן, כי כשאדם מוציא זרע לבטלה, הוא בורא קליפות שלא עוזבות אותו, זה שאדם נופל פתאום למצב רוח רע, זה שלאדם יש בעיות עם אנשים אחרים, הכל מגיע מהטיפות שהוא חטא, ועל זה מבקשים בתפילה (מוסף לשלש רגלים):

לקבל קבלות...

ומיזוגע, אדם לבד יכול לעשות משהו אחד, לקבל קבלות... יותר מזה כלום, בלתי אפשרי לעמוד בקבלות, יש הרי יצר הרע קשה, אבל אם יש צדיק אפשר לעמוד בהכל, כי הצדיק יותר גבוה מהכל, כמו שרבינו אומר בלשון הזו: (ספורי מעשיות, מעשה ה): "דְּעַר צַדִּיק אִזִּי הֶעֱכַר גִּינוּעַן פּוֹן אֶלֶע מְכַשְׁפִּים", [הצדיק הוא יותר גבוה מכל המכשפים], הצדיק יותר גבוה מכל הטומאה, מכל הכישוף, הצדיק יותר גבוה מהכל. אם יהיה לנו צדיק, נהיה

השם יעזור שנזכה היום בלילה לרקוד בהקפות ולשמוח עם התורה הקדושה. ברוך השם שהגענו לפינת יקרת, כל אחד זכה לסיים את כל חמשה חומשי תורה, זה כזאת שמחה, זכיתי לסיים את החומש, זכיתי לסיים לכל הפחות פעם אחת משניות, זכיתי לסיים לכל הפחות מסכתא אחת גמרא, ועוד מעט אני מסיים כבר את כל השי"ס, אני כל כך שמח שאני דבוק לתורה, וכל זה בזכות כח הצדיק, אדם לבד לא יכול ללמוד, אדם הרי מיוזע

עבור אחרים, בואו נבקש גם עבור האחים שלנו, כל כך קשה לראות את הצער שעובר על בחורים, הם מחכים לזיווגם, הלב ממש מתפוצץ מצער, בואו נבקש: "רבונו של עולם תרחם, תן שידוכים לכל הבחורים, זה עבורך רבונו של עולם". בואו נבקש אחד בשביל השני על פרנסה ועל ילדים.

דבוקים ברבינו הקדוש, נזכה להקים דורות יהודיים מפוארים.

אנחנו הולכים כעת להקיף עוד הפסעם את הספר תורה, אנחנו הולכים עוד פעם אחת לזעוק אל השם יתברך: "הוֹשִׁיעָנָא", תעזור לנו בזכות כל הצדיקים הקדושים, שמסרו נפש עבורך יתברך. בואו נבקש גם